

Finansdepartementet

103 33 Stockholm

Mikroföretagarkonto – schabloniserad inkomstbeskattning för de minsta företagen (SOU 2021:55)

Fi2021/02553

1 Sammanfattning

Skatteverket anser att förslaget om en schabloniserad inkomstbeskattning är ett steg i rätt riktning för att förenkla för de minsta företagen.

Förslaget innebär dock inte att regelbördan och den administrativa bördan minskar i sådan grad att det motiverar att förslaget införs. Skatteverket avstyrker därför förslaget. Skatteverket instämmer därmed i utredningens egen bedömning att förslaget inte bör införas.

Om lagstiftaren anser att förslaget ska genomföras anser Skatteverket att det är nödvändigt med ytterligare beredning av frågor som berör källskattens förhållande till skattekontosystemet, exempelvis betalning och återbetalning av skatt, ränta /och frågor om rättelse.

Skatteverket anser också att ytterligare beredning behövs av vissa andra frågor. Det gäller särskilt följande

- Att rättsverkningarna av kontot för utbetalare av ersättning bör utformas i linje med dagens system för A-skatt och F-skatt.
- Gränsdragning mellan anställning och övriga tjänsteinkomster.
- Annan verksamhet tillsammans med ett mikroföretagarkonto.
- Förhållandet mellan schablonbeskattning och konventionell beskattning.
- Ansvar för skatt.
- Att reglerna avseende godkännande för rot- och rut-tjänster bör förtydligas.

Vidare lämnas några synpunkter på lagtext och författningskommentarer av teknisk natur.

Förslaget bedöms om det genomförs medföra initiala merkostnader i form av utveckling av IT-system, utbildning, extern information etc. Uppskattade totala initiala kostnader uppgår till 60 913 000 kronor.

Förslaget bedöms även medföra ökade löpande kostnader som för de första fem åren uppskattas till

	År 1	År 2	År 3	År 4	År 5
Belopp	25,65 miljoner	23,4 miljoner	21,15 miljoner	18,9 miljoner	16,65 miljoner

Identifierade merkostnader bedöms inte rymmas inom befintliga ekonomiska ramar.

2 Skatteverkets synpunkter

Skatteverket avstyrker att förslaget om mikroföretagarkonto införs.

Skatteverket ser positivt på förslag som syftar till att förenkla för företagare. Förslaget med en källskattemodell som förenkling är nytänkande, men innebär även att de minsta företagen kommer att stå inför ett val mellan konventionell beskattning av inkomsten och beskattning av inkomsten såsom kontoinnehavare av ett mikroföretagarkonto.

Att en valrätt införs till konventionell inkomstbeskattning är ett komplicerande inslag i regelverket och tillämpningen såväl för den enskilde, som för Skatteverket. För den enskilde innebär det ytterligare ett regelverk att sätta sig in i och vilka konsekvenser det ena eller andra valet får för individens beskattning. Vid ett rationellt beslutsfattande kommer sådana konsekvensbedömningar ske såväl inför verksamhetens start som löpande under tiden verksamheten bedrivs, för att bedöma om en alternativ beskattning är att föredra framför den tillämpade. Skatteverkets anser därför att förenklingsinslaget bör vara betydande för att motivera att en alternativ beskattningsmetod införs.

Utredningens bedömning är att förslagets genomförande är beroende av om omsättningsgränsen för mervärdesskatt kan höjas upp till samma nivå som för mikroföretagarkontot. Först då blir de administrativa vinsterna av förslaget så stora att det motiverar att förslaget införs. Sänks dessutom kravet på bokförings- och redovisningsskyldighet för innehavare av mikroföretagarkonto bedöms förenklingen bli betydande (s. 416). Skatteverket delar utredningens bedömning.

För mervärdesskattens del får man i detta sammanhang beakta att det finns vissa skillnader mellan vilka transaktioner som ska räknas med i omsättningen upp till gränsvärdet för mervärdesskatt och vilka transaktioner som räknas med i omsättningen på mikroföretagarkontot. Det som inkomstskatterättsligt kan beskattas inom ramen för schablonen är alltså inte helt överensstämmande med vad som omfattas av befrielse från mervärdesskatt. En konsekvens av det är att när inbetalningar på kontot nått ett visst belopp är det inte säkert att det beloppet överensstämmer med den omsättning som i mervärdesskatt hänseende är skattebefriad. Följande situationer är exempel på detta:

- Inkomster som ska beskattas i inkomstlaget kapital ska inte betalas in på mikroföretagarkontot (s. 17). I betänkandet nämns bl.a. försäljning av produkter från en privatbostadsfastighet som ved eller bär (s. 75). I mervärdesskatt hänseende omfattas sådan försäljning i den omsättning som idag är skattebefriad upp till 30 000 kronor, under förutsättning att den sker i en ekonomisk verksamhet.

- Inkomster från försäljning av materiella och immateriella anläggningstillgångar som ingår i en näringsverksamhet är skattepliktiga om de betalas in på mikroföretagarkontot. Sådana försäljningar ska inte tas med vid beräkningen av omsättningsgränsen om 30 000 kronor för skattebefrielse från mervärdesskatt.

Sådana här skillnader bör ha betydelse för bedömningen av hur stor förenkling det faktiskt kan bli även om omsättningsgränserna ligger på samma nivå.

Regeringen har föreslagit att omsättningsgränsen för befrielse från mervärdesskatt ska höjas från dagens 30 000 kronor till 80 000 kronor per beskattningsår från och med 1 juli 2022. Skälet är att man vill förenkla för de minsta företagen (prop. 2021/22:1 s.186). Förslaget är ute på remiss (Höjd omsättningsgräns för befrielse från mervärdesskatt, Fi2021/03225).

Den föreslagna höjningen av omsättningsgränsen för befrielse från mervärdesskatt bör öka graden av förenkling för en större andel av målgruppen för mikroföretagarkontot, men innebär fortfarande att omsättningsgränsen inte uppgår till den nivå som utredningen bedömer bör gälla för mikroföretagarkontot. De personer som inkomstbeskattar sig enligt den föreslagna källskattmodellen måste trots allt förhålla sig till den regelbörda och administration som mervärdesskatten innebär. Det innebär att en kontoinnehavare i realiteten aldrig kan betrakta inkomsten som skattad och klar enbart av den anledningen att ersättningen har betalats in till ett mikroföretagarkonto. Skatteverket anser därför att den föreslagna höjningen till 80 000 kronor per beskattningsår inte är tillräcklig för att genomföra förslaget om mikroföretagarkonto.

En kontoinnehavare är i samma omfattning som alla andra företagare bokföringsskyldig för den verksamhet som bedrivs. För en kontoinnehavare som är bokföringsskyldig medför i det avseendet inte förslaget om en alternativ metod för beskattning av inkomsten någon förenkling i form av minskad administrativ börda. Skatteverket anser att denna omständighet betydligt minskar förenklingen med införande av en källskattmodell för beskattning av inkomsten.

För att förslaget ska bli verklighet krävs det att banker väljer att erbjuda tjänsten mikroföretagarkonto. Utredningen har inte fått svar från banksektorn hur intresset ser ut, eller om tänkt målgrupp är intresserad av föreslagen modell. Ett genomförande av förslaget medför att Skatteverket initialt måste investera ett icke oväsentligt belopp. Mot bakgrund av detta anser Skatteverket att osäkerheten i de nämnda parternas intresse av förslagets genomförande i möjligaste mån bör klarläggas och tillföras beslutsunderlaget.

I förevarande fall har utredningen bedömt att avråda från att införa förslaget, eftersom förslaget inte medför sådana administrativa vinster för de berörda företagen som motiverar att förslaget införs.

Skatteverket delar mot bakgrund av ovan anförda utredningens bedömning och ansluter sig till dess avrådan från att införa förslaget.

Om lagstiftaren ändå anser att förslaget ska genomföras anser Skatteverket att ytterligare beredning behövs av vissa frågor, se avsnitten 2.1-2.13.

2.1 Rättsverkningarna av kontot för utbetalare av ersättning bör utformas i linje med dagens system för A-skatt och F-skatt (avsnitt 6.3, 6.4, 6.9.2 och 7.4.1)

Den som betalar ersättning för arbete till ett mikroföretagarkonto kommer att behöva göra en bedömning av hur inkomsten skattemässigt ska klassificeras hos mottagaren, för att avgöra huruvida det finns en skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter, se förslag till 10 kap. 8 a § skatteförfarandelag (2011:1244), fortsättningsvis benämnd SFL och 2 kap. 5 a § socialavgiftslag (2000:980), fortsättningsvis benämnd SAL. Om inkomsten bedöms utgöra inkomst från en anställning eller styrelseuppdrag, har utbetalaren en skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter, jfr förslag till 11 kap. 49 § inkomstskattelagen (1999:1229), fortsättningsvis benämnd IL. Om inkomsten bedöms utgöra inkomst av uppdrag, självständig verksamhet eller näringsverksamhet finns ingen sådan skyldighet. Utbetalaren kommer också att behöva kontrollera att mikroföretagarkontot innehas av den som är skattskyldig för inkomsten, eftersom detta är en förutsättning för skattefrihet enligt IL, se förslag till 11 kap. 49 § och 15 kap. 12 § IL.

Skatteverket anser inte att förslaget medför en tillräcklig tydlighet för den som betalar ut ersättning för arbete till ett mikroföretagarkonto. Förslaget skapar en betydande osäkerhet för utbetalaren, eftersom bedömningen av hur inkomsten ska beskattas hos mottagaren i många fall inte är självklar. En felaktig bedömning kan leda till omfattande ekonomiska konsekvenser för utbetalaren, som i efterhand riskerar att bli betalningsskyldig för skatt och arbetsgivaravgifter.

Dagens system med A-skatt och F-skatt har haft till avsikt att avhjälpa denna osäkerhet och skapa en tydlighet för den som betalar ut ersättning för arbete. Någon bedömning av hur ersättningen ska beskattas hos mottagaren ska inte behöva göras. Utbetalaren ska kunna känna sig trygg med att en betalning till en mottagare med F-skatt kan göras med befriande verkan avseende skatteavdrag och arbetsgivaravgifter. Det har framhållits i samband med tidigare lagstiftning (se bl.a. prop. 2010/11:165) att rättsverkningarna av en F-skatt för utbetalaren är av central betydelse och det därför är viktigt att reglerna är tydliga och enkla. Samma resonemang bör gälla för betalningar till ett mikroföretagarkonto.

Om lagstiftaren går vidare med förslaget är det därför Skatteverkets uppfattning att förslaget bör ses över i denna del och utformas med utgångspunkt i dagens system med A-skatt och F-skatt. Ett innehav av ett mikroföretagarkonto bör ges en särskild beteckning (t.ex. M-skatt) och liksom F-skatten ge vissa definierade rättsverkningar för en utbetalare av ersättning. I huvuddrag innebär detta att innehavet av ett mikroföretagarkonto bör föregås av en prövning, som med vissa justeringar skulle kunna utformas i linje med F-skatteprövningen. Om innehavet av mikroföretagarkontot (M-skatten) har kontrollerats på vederbörligt sätt av utbetalaren, görs betalningen då med befriande verkan för denne. Om det senare visar sig att inkomsten felaktigt har hänvisats till mikroföretagarkontot och ska beskattas enligt IL, så är det innehavaren av kontot som ansvarar för tillkommande skatt och sociala avgifter.

Skatteverket noterar att utredningen har avsett att öka förutsebarheten för vissa utbetalare genom en presumptionsregel i 10 kap. 8 a § SFL och 2 kap. 5 a § SAL. Presumtionen ska gälla för utbetalare som är fysiska personer och som inte ”känner till att mottagaren ska ta upp ersättningen enligt inkomstskattelagen”. Skatteverket anser inte att denna reglering är tillräcklig. Formuleringen leder till nya svåra bedömningsmoment, då tillämpningen är

beroende av om en utbetalare ”kan anses ha känt till” att en ersättning är skattepliktig enligt IL. Det är vidare oklart vilken effekt presumtionen får för utbetalare och mottagare om en inkomst senare visar sig vara skattepliktig enligt IL.

Slutligen ska framhållas att om regelverket utformas såsom Skatteverket föreslår kan möjligheten för en utförare att erbjuda skattereduktion för rot- och rut-tjänster kopplas direkt till innehavet av en M-skatt. Ett särskilt godkännandeförfarande för rot- och rut-tjänster är då inte nödvändigt, se vidare avsnitt 2.12.

2.2 Olika regler för anställnings- respektive uppdragsinkomster leder till gränsdragningsproblem för Skatteverket och skattskyldiga (avsnitt 6.3 och 6.4.4)

Under avsnitt 2.1 om rättsverkningarna för en utbetalare har Skatteverket framhållit att det kan vara svårt att avgöra hur en ersättning för arbete ska beskattas hos mottagaren. Särskilt problematisk är den gränsdragningsproblem som kommer att behöva göras mellan inkomster från anställning respektive från uppdrag.

I utredningen uppmärksammas denna problematik i författningskommentaren till den föreslagna 11 kap. 49 § IL (s 437):

”Gränsdragningen, framför allt mellan anställning och uppdrag, är inte alltid enkel att göra. Uppdragsverksamhet kan sägas kännetecknas av att det är ett tidsbegränsat engagemang och att uppdragstagaren har ett visst självbestämmande, till exempel angående var och när arbetet utförs. Mikroföretagarkontot bör generellt kunna användas när det inte är fråga om ett anställningsförhållande mellan utföraren och beställaren. Vid tveksamheter bör bedömningen utgå från om rättsförhållandet kan karaktäriseras som en anställning.”

Skatteverket menar att skrivningen i författningskommentaren ger mycket lite ledning i hur gränsdragningen ska göras. Det finns ingen skattemässig definition av begreppet anställning, utan en bedömning torde få göras utifrån olika regelverk inom civilrätten, där det också saknas en enhetlig och allmängiltig definition. För en utbetalare skulle ett system med M-skatt (se avsnitt 2.1) innebära att den här bedömningen inte behöver göras. Däremot kvarstår gränsdragningsproblematiken både för den skattskyldiga och för Skatteverket. Det ska framhållas att det idag inte krävs någon bedömning av huruvida en ersättning avser en anställning eller ett uppdrag, för att bestämma om den är skattepliktig enligt IL. Förslaget medför alltså en tillkommande bedömning jämfört med dagens system.

Om lagstiftaren går vidare med förslaget, bör det utredas vidare huruvida denna åtskillnad mellan anställnings- respektive uppdragsinkomster ska kvarstå och vilka definitioner och förtydliganden i lagtext som i så fall skulle kunna underlätta bedömningen.

2.3 Skattskyldighet och skattepliktig inkomst för utomlands bosatta (avsnitt 6.4.6 och 7.4.2)

Av betänkandet framgår att en fysisk person som är bosatt utomlands kan öppna ett mikroföretagarkonto. För en verksamhet som enligt gällande regler beskattas i inkomstslaget näringsverksamhet ska omfattas av bestämmelserna gäller dock bland annat att personen avser att bedriva verksamhet från ett fast driftställe här i landet för att inkomsterna från denna verksamhet ska beskattas genom kontot. Vad som avses med fast driftställe framgår av inkomstskattelagen (s. 160).

När kontot öppnas ska personen bland annat intyga att personen inte samtidigt bedriver verksamhet i annan form (s. 225).

2.3.1 Fastighetsinkomst

En begränsat skattskyldig fysisk person är skattskyldig i inkomstslaget näringsverksamhet för ett antal i 3 kap. 18 § IL olika uppräknade inkomster, däribland inkomst från ett fast driftsställe eller en fastighet i Sverige (3 kap. 18 § första stycket 3 IL).

Förslaget innebär därför bland annat att ett förvärv av en näringsfastighet utestänger en begränsat skattskyldig person från att inneha ett mikroföretagarkonto då 5 § källskattelagen begränsar tillåten skattepliktig inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet till inkomst som är hänförlig till ett fast driftsställe och 8 och 12 §§ kontolagen innebär att personen inte samtidigt får bedriva sådan självständig verksamhet som enligt IL ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet (jfr föreslagen 15 kap. 12 § IL).

Någon motsvarande begränsande reglering finns inte för en obegränsat skattskyldig fysisk person. Det innebär att om en sådan person exempelvis skulle ärva en näringsfastighet (som bara kanske består av en liten bit mark) inte av den anledningen tvingas till att avsluta sitt konto.

Det kan ifrågasättas om ett mindre fastighetsinnehav bör förta möjligheten för en begränsat skattskyldig fysisk person att beskattas genom ett mikroföretagarkonto om hen så önskar.

Det kan inte heller uteslutas att denna särbehandling utgör en otillåten diskriminering, se avsnitt 2.13.

Skatteverket anser mot bakgrund av detta att man vid en fortsatt beredning bör se över om inte motsvarande möjlighet även bör finnas för en begränsat skattskyldig fysisk person genom att tillåten skattepliktig inkomst enligt 5 § källskattelagen utökas till att inkludera fastighetsanknuten enskild näringsverksamhet.

2.3.2 Verksamhet som tidigare bedrivits i Sverige

Av författningskommentaren till 9 § framgår att verksamhet motsvarande en enskild näringsverksamhet som den begränsat skattskyldiga bedriver i sitt hemland kan förenas med schablonbeskattning, eftersom den i hemlandet bedrivna verksamheten inte ska tas upp enligt inkomstskattelagen. Som motivering till kommentaren hänvisas till 8 § första stycket 1 kontolagen (se s. 428).

Om den skattskyldiga för över den näringsverksamhet som bedrivs vid fast driftsställe i Sverige till en stat inom EES kan under vissa förutsättningar exempelvis periodiseringsfond bibehållas ytterligare en tid (se 30 kap. 9 § andra stycket IL).

Skatteverket anser att det bör förtydligas om och i så fall i vilken mån de i 3 kap. 18 § IL uppräknade återföringsposterna som avser inkomstslaget näringsverksamhet inverkar på en begränsat skattskyldig persons möjlighet att ingå och bibehålla avtal om mikroföretagarkonto (jfr 8 § kontolagen och 3 kap. 18 § punkt 5–6 IL).

2.4 Annan verksamhet tillsammans med ett mikroföretagarkonto (avsnitt 7.4.2)

Utredningen föreslår att en fysisk person som vill ingå avtal om mikroföretagarkonto ska intyga att personen inte samtidigt bedriver verksamhet i annan form eller redan har ett mikroföretagarkonto.

I betänkandet (s. 229) anförs att det ankommer på Skatteverket att i efterhand, med ledning av uppgifter i lämnade deklARATIONER, bolagsregistret, register över personer godkända för F-skatt och annan lämplig information att stämna av att kontoinnehavaren inte samtidigt bedriver annan verksamhet. Vidare anförs att om annan verksamhet skulle bedrivas bör det undersökas hur länge denna verksamhet pågått. Om den pågick redan när mikroföretagarkontot öppnades bör rättsverkningarna av kontot bortses från eftersom det aldrig fanns förutsättningar för att avtala om ett konto. Har den andra verksamheten startats efter att kontot öppnats är det i stället grund för att kontot ska upphöra.

Någon beskrivning av konsekvenserna för det fall man bryter mot villkoret att öppna och samtidigt inneha fler än ett mikroföretagarkonto lämnas inte. Konsekvenserna av ett sådant handlande är därför oklart.

Skatteverket kommer ofta i kontakt med personer som inte förstår innebörden av 13 kap. 1 § tredje stycket IL när man t. ex. äger en näringsfastighet. Det förekommer också att man inte förstår innebörden av eller ens vet om att man står som delägare i ett handelsbolag/kommanditbolag, t.ex. som delägare i en travhäst.

En förutsättning för kontots öppnande är att man inte får bedriva annan verksamhet. Även självständig verksamhet vars inkomster ska tas upp i inkomstslaget tjänst, exempelvis hobbyverksamhet, omfattas av regleringen (8 § kontolagen).

Utan att innehavet av kontot föregås av ett ansökningsförfarande och en prövning hos Skatteverket som föreslås ovan i avsnitt 2.1 riskerar detta att upptäckas först i efterhand med administrativt merarbete för Skatteverket och beskattningskonsekvenser för kontoinnehavaren som följd. Skatteverket anser därför av detta skäl att det är mycket angeläget att vid den fortsatta beredningen överväga om inte kontot först ska kunna öppnas efter det att Skatteverket prövat förutsättningen för att inneha kontot.

I detta sammanhang anser Skatteverket att det vid en fortsatt beredning även bör klarläggas vilka konsekvenser det får om kontoinnehavaren öppnar ett mikroföretagarkonto när innehavaren redan är kontoinnehavare till ett eller flera mikroföretagarkonton. Om det exempelvis ska medföra beskattningskonsekvenser eller enbart att ett konto ska avslutas.

2.5 Förhållandet mellan schablonbeskattning och konventionell beskattning (avsnitt 7.8)

I avsnittet behandlar utredningen bland annat byten från och till mikroföretagarkonto mellan konventionell inkomstbeskattning och mikroföretagarkonto. Skatteverket anser att det på ett övergripande plan saknas utredning och analys om hur de föreslagna reglerna ska fungera och samverka med inkomstskattelagen.

Behandling begränsas exempelvis till verksamhet bedriven av kontoinnehavaren. Det innebär att utredningen inte belyst skattekonsekvenser ur ett större perspektiv, såsom det

föreslagna mikro företagarkontots förhållande till bestämmelserna om återföring av värdeminskingsavdrag m.m. i 26 kap. IL.

Skatteverket anser att det är oklart vad som gäller för återföringsskyldigheten för övertagna värdeminskingsavdrag m.m. Det gäller exempelvis i det fall en genom gåva förvärvad fastighet som i den föregående ägarens hand har beskattats konventionellt avyttras av gåvomottagaren medan den ingår i en verksamhet som beskattas på kontot.

Att ersättningen för fastigheten inte omfattas av kontobeskattningen även om betalningen för fastigheten betalas in till kontot, följer av att kapitalinkomster inte omfattas av kontobeskattningen. Högst oklart är om värdeminskingsavdrag m.m. som gjorts av en tidigare ägare och som p.g.a. det benefika fånet övergått till gåvomottagaren kan bli föremål för en beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet hos gåvomottagaren (kontoinnehavaren) eller inte. Om så är fallet, uppstår frågan om beskattningen av återföringen i inkomstslaget näringsverksamhet medför att kontot ska avslutas.

Skatteverket anser att en fortsatt beredning bör omfatta beskattningskonsekvenser för kontoinnehavaren för situationen där kontoinnehavaren övertar verksamhet som tidigare beskattats konventionellt av någon annan. Denna beredning behövs för att bedöma om regelverket är utformat på ett sådant sätt att det inte inbjuder till att nyttjas för skatteplanering exempelvis i samband med ett generationsskifte.

2.6 Byte från mikro företagarkonto till konventionell beskattning (avsnitt 7.8.3)

Utredningen utgår från att det i en schablonbeskattad verksamhet sannolikt inte finns några betydande tillgångar eller skulder. I det fall ett mikro företagarkonto upphör och verksamheten övergår till att bli konventionellt beskattad föreslår utredningen att eventuella tillgångar och förpliktelser i verksamheten ska värderas enligt reglerna om beskattningsinträde i inkomstskattelagen. Innebörden av att reglerna om beskattningsinträde i 20 a kap. IL ska tillämpas är att tillgångar och förpliktelser ska värderas till det belopp som de skulle ha haft om verksamheten bedrivits som enskild näringsverksamhet sedan förvärvet. Reglerna i 20 a kap. IL reglerar däremot inte frågan om periodisering av inkomster och utgifter.

Förslag om någon särskild skatterättslig periodiseringsbestämmelse för att motverka att en intäkt inte alls blir beskattad i det fall att fordran bokförts för tid som verksamheten beskattas genom ett mikro företagarkonto lämnas inte. Utredningens bedömning är att det varit svårt att avgöra om det finns ett faktiskt problem eller om det i huvudsak är teoretiskt. Dessutom anförs att risken för icke-beskattning enkelt kan undanröjas genom en reglering om att fakturametoden inte får tillämpas vid bokföring av verksamhet som beskattas genom mikro företagarkontot (se s. 252).

Som Skatteverket tidigare framfört i utredningen kommer övergången från beskattning av ett mikro företagarkonto till konventionell beskattning att vara ett kritiskt moment. En fråga är periodiseringen av inkomster vid övergången mellan de två systemen. En periodisering av inkomster ska alltid ske vid årets slut utifrån den tillämpade redovisningsnormgivningen oavsett om personen under löpande år bokför enligt kontantmetoden eller faktureringsmetoden (fakturametoden). Skatteverket delar därför inte utredningens bedömning att risken för icke-beskattning kan undanröjas genom en reglering om att

faktureringsmetoden inte får tillämpas vid bokföring av verksamhet som beskattas genom mikroföretagarkontot.

Ett exempel på när problematiken kan inträffa är om en fysisk person som inte bedriver näringsverksamhet inför ett generationsskifte öppnar ett mikroföretagarkonto. Därefter övergår mot slutet av år 1 en skogsfastighet genom gåva till personen. Före utgången av år 1, men under tiden verksamheten beskattas genom ett mikroföretagarkonto, upplåter personen en avverkningsrätt till skog (rotpost) mot betalning under flera år. Personen tillämpar faktureringsmetoden och tillämpar BFNAR 2017:3 Årsbokslut och redovisar därför obetald del av avverkningsrätten som fordran i sitt årsbokslut för år 1. Mikroföretagarkontot avslutas och upphör vid utgången av år 1 och verksamheten beskattas från och med år 2 konventionellt. Fordran på obetald del av avverkningsrätten ska enligt förslaget ha ett värde som motsvarar det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet vid beskattningsinträdet. Den föreslagna regleringen medför att den del av fordran på avverkningsrätten som betalas efter det att mikroföretagarkontot avslutats år 1 och verksamheten beskattas konventionellt inte kommer att bli beskattad. Inte sällan uppgår ersättningar för avverkningsrätt till skog till ansevärd belopp, vilket medför att belopp som kan undgå beskattning kan vara höga.

Ett annat exempel på när motsvarande problematik uppstår och kan avse betydande belopp är när en person som bedriver uppfinnarverksamhet och schablonbeskattas, avyttrar immateriella tillgångar från verksamheten och efter avyttringen övergår till att bli konventionellt beskattad (när betalningen för den immateriella tillgången erhålls).

Skatteverket anser att en fortsatt beredning bör utreda om särskilda skattebestämmelser bör införas för att intäkter helt eller delvis inte ska kunna undgå beskattning.

2.7 Särskilda avgifter (avsnitt 8.8)

Skatteverket håller med utredningen om att de befintliga reglerna om förseningsavgift kan tillämpas när den särskilda skattedeklarationen inte lämnas i rätt tid samt att de befintliga skattetilläggsreglerna kan tillämpas avseende källskatten på inbetalningar till mikroföretagarkontot. Skattetillägg kan t.ex. tas ut av kontoförande institut enligt reglerna i 49 kap. 9 § SFL om institutet inte fullgjort skyldigheten att göra skatteavdrag. Därutöver kan tillföras att har det kontoförande institutet gjort skatteavdraget men beträffande en kontoinnehavare underlåtit att redovisa skatteavdraget i den särskilda skattedeklarationen påförs i stället det kontoförande institutet skattetillägg på grund av oriktig uppgift enligt 49 kap. 4 § SFL (jfr prop. 2010/11:165 s. 485).

Utredningen gör i avsnitt 8.8.2 bedömningen att en inkomst som ska beskattas enligt inkomstskattelagen men som källbeskattats enligt reglerna om mikroföretagarkontot anses som samma sakfråga (49 kap. 19 § SFL). Skatteverket delar inte den bedömningen. Eftersom det i ett fall som detta är fråga om två skilda skatteslag är det Skatteverkets uppfattning att beskattning enligt inkomstskattelagen och beskattning enligt den nu föreslagna lagen utgör olika sakfrågor (jfr SOU 2009:58 s 546). Skatteverket anses därför att den beskattning som skett enligt lagen om källskatt inte ska påverka underlaget för skattetillägg när skattetillägg tas ut på grund av en underlåten redovisning gällande inkomstbeskattningen.

Enligt Skatteverkets mening framstår det dock som oskäligt att ta ut ett fullt skattetillägg när en inkomst som ska beskattas enligt inkomstskattelagen i stället har redovisats och beskattats

med källskatt på inbetalningar till mikroföretagarkonto. I en sådan situation kan det därför finnas skäl att tillämpa reglerna om befrielse från skattetillägg.

Enligt 51 kap. 1 § SFL ges ett betydande utrymme för att anpassa storleken på ett skattetillägg så att det kan tas ut med ett skäligt belopp. I den nu aktuella frågeställningen ligger det nära till hands att tillämpa befrielsereglerna på liknade sätt som Skatteverket gör i ställningstagandet ”Befrielse från skattetillägg när en inkomst som ska beskattas enligt IL i stället beskattats med SINK, A-SINK eller kupongskatt” (Dnr: 202 214094-19/111).

2.8 Ansvar för skatt (avsnitt 8.10)

Enligt utredningens förslag ska Skatteverket enligt bestämmelserna i 59 kap. 2-6 §§ SFL vända sig till kontoförande institut avseende ett krav på grund av underlåtet skatteavdrag. På dennes skattekonto finns det dock inte något underskott p.g.a. den bristande betalningen för den skattskyldigas källskatt eftersom kontoförande institut inte redovisat avdraget i sin skattedeclaration. Enligt förslaget i utredningen registreras vidare inte källskatten automatiskt på den skattskyldigas skattekonto. Detta innebär att det för ”sidobetalaren”/kontoförande institut inte finns en ”huvudbetalare” att koppla ansvaret till (jfr 61 kap. 1 §, 62 kap. 8 och 12 §§, 65 kap. 2 och 19-20 §§ SFL).

2.9 Betalning och återbetalning av skatt (avsnitt 8.11)

2.9.1 Källskattens koppling till skattekontosystemet

Enligt utredningen ska det kontoförande institutet redovisa skatteavdrag i en särskild skattedeclaration och göra inbetalningar till sitt eget skattekonto. Information om avdragen definitiv källskatt kommer att lämnas på individnivå. Någon rättsverkan för den skattskyldiga (kontoinnehavaren) får dock inte redovisningen och det framgår inte av förslaget vilken den ursprungliga förfallodagen är för den skattskyldiga som avdraget är hänförligt till. Det finns därför inte någon klar koppling mellan det kontoförande institutets redovisning och den process i skattekontot som ska ta vid och som påverkar inbetalning, återbetalning och ränteberäkning för den skattskyldiga.

Utredningens förslag synes i stora delar baseras på samma förfarande som det för SINK och A-SINK. Även dessa skatter är i vissa delar tänkta att hanteras på skattekontot, men på grund av att det föreligger brister i dessa regelverk har Skatteverket inte helt kunnat utveckla system för att ta in dessa skatter på skattekontot. Det är alltså samma typer av brister som kan sägas föreligga i det nu aktuella förslaget. När det gäller mikroföretagarkonto kan det dock handla om en betydligt större mängd skattskyldiga och motsvarande manuell hantering bedöms därför som svår att verkställa. Baserat på detta behöver frågor om hur inbetalning, tillgodoförande och redovisning ska ske för den skattskyldiga utvecklas jämfört med befintliga bestämmelser i skatteförfarandelagen för att samlat kunna hanteras i skattekontot.

För att lösa ovan angivna problem bedöms det behöva skapas en koppling mellan kontoförande instituts redovisning och den skattskyldiga där redovisningen omvandlas till ett beslut för den skattskyldiga med en given förfallodag. Den skattskyldiga bör därför enligt Skatteverkets bedömning på motsvarande sätt som vid en slutskatteberäkning tillgodoföras gjort skatteavdrag som en ”kreditpost” i skattekontot samtidigt som denna bör avräknas mot den källskatt som ska betalas som en ”debiteringspost” i skattekontot. Eftersom det är fråga om en definitiv källskatt kommer det skatteavdrag som är gjort och redovisat motsvara den källskatt som ursprungligen ska betalas. För den skattskyldiga kommer därför beslutet som

baseras på lämnade individuppgifter inte innebära några konsekvenser, utan vara ”plus minus noll”. Båda ovan angivna poster bör ursprungligen beslutas maskinellt och med ledning av nämnda individuppgifter. Detta måste utgå från en given förfallodag och ränteberäkningsdag som grundar sig på när den definitiva källskatten ska anses fastställd. Detta beslut för den skattskyldiga kan därefter förändras genom omprövning bl.a. med ledning av tillförda och tillgängliga uppgifter.

Enligt Skatteverkets uppfattning behövs ett regelverk som utgår från en skattedeklaration med individuppgifter som därefter bestäms för den skattskyldiga för att möjliggöra samma maskinella och säkra hantering som vid det ”konventionella” slutskatteförfarandet. Hänsyn behöver dock tas till skillnaderna (exempelvis den tätare avstämning/slutskattning som troligtvis behöver ske i källskattens fall och att någon annans redovisning ska få direkt effekt – detta är särdrag i jämförelse med dagens system). Den definitiva källskatten ska anses ha fastställts för de skattskyldiga i och med det gjorda skatteavdraget.

Om individuppgifterna ska få betydelse för de skattskyldiga så behöver det alltså kunna skapas en koppling mellan kontoförande instituts redovisning i individuppgifterna och den skattskyldiga. Dagens individuppgifter får inte konsekvenser för den skattskyldigas skattekonto. För att få systemet med källskatten att fungera så behövs det därför bestämmelser för att hantera kopplingen mellan kontoförande instituts redovisning och den skattskyldiga. Det behöver exempelvis kunna fattas beslut för respektive period och där en likvidtransaktion ska ske. Alla perioder bör få en fast förfallodag för den skattskyldiga, jämför 62 kap. 3 § och 26 kap. SFL. Vid besluten krediteras respektive debiteras gjort skatteavdrag och korrekt källskatt (jfr. det konventionella systemet med arbetsgivardeklaration/individuppgifter där beslut/avstämning för individen sker på årsbasis, för källskatten behöver detta ske för varje period).

Regelverket bedöms bli säkrare på så sätt att det är möjligt att stämma av ansökningar om nedsättning mot innehållet skatteavdrag per redovisningstillfälle. Detta skiljer sig från utredningens förslag som innebär att det skatteavdrag som gjorts för den skattskyldiga, vid en senare återbetalning/restitution enligt 54 kap. SFL, inte kan kopplas till kontoförande institutets beslut avseende skattedeklarationen där gjorda skatteavdrag fördelats. Ändå är det detta som utgör grund för en ev. restitution.

2.9.2 Inbetalning, tillgodoförande och betalning av gjorda skatteavdrag för den skattskyldiga

Eftersom redovisning av gjorda skatteavdrag sker genom kontoförande instituts skattedeklaration ska inbetalningen av dessa ske till det kontoförande institutets eget skattekonto. Källskatten ska därefter också debiteras och krediteras varje skattskyldigs skattekonto med ledning av det som redovisats i individuppgifterna. Om redovisningen är felaktig behöver Skatteverket ompröva beslutet för den skattskyldiga som därefter ska få viss tid att betala in källskatten. Källskatten bör förslagsvis betalas senast den förfallodag som ska anses gälla för redovisningsperioden (jfr 62 kap. 3 § SFL) eller den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades. Detta bör framgå av en ny punkt i 62 kap. 8 § andra stycket SFL. Eventuella tillgodoräknanden bör däremot ske löpande enligt huvudregeln i 61 kap. 2 § SFL. Registrering, förfallodag och ränteberäkning kommer i det närmaste motsvara förfarandet för slutlig skatt enligt 61 kap. 4 §, 62 kap. 8 § och 65 kap. 6 § SFL.

2.9.3 Med stöd av vilka bestämmelser sker registrering på och återbetalning från den skattskyldigas skattekonto

Med en ny ordning för beslutsförfarandet behöver bestämmelserna om registrering på de skattskyldiga personernas skattekonto ändras, jfr 56 kap. 2 och 9 §§ SFL och 61 kap. 1 § 2 punkten och 5 § SFL. Detsamma gäller även om det blir ett överskott efter ett beslut och om ska det återbetalas automatiskt eller om det ska det ligga kvar på kontoinnehavarens skattekonto (jfr 64 kap. 2 § 2 a punkten SFL).

2.9.4 Tillgodoräknande av för högt avdragen skatt

Om Skatteverkets förslag enligt ovan genomförs bedöms det inte behövas att den skattskyldiga lämnar in en ansökan om återbetalning av överskjutande skatt enligt 54 kap. SFL om skatteavdrag har gjorts med för högt belopp.

I en sådan situation där den skattskyldiga anser att kontoförande institut innehållit ett för högt skatteavdrag och redovisning skett i skattedeklaration har beslut redan fattats och registrering skett på den skattskyldigas skattekonto med anledning av kontoförande instituts redovisning. Omprövning måste därför ske för att den skattskyldiga ska tillgodoföras den för högt avdragna källskatten. Beslut kommer alltså fattas löpande för de skattskyldiga. Om kontoförande institut lämnar in en ny rättad skattedeklaration skulle Skatteverket med förslaget behöva ompröva besluten för de skattskyldiga för att uppgifterna ska få genomslag för dessa. De behöver därefter inte lämna in någon ansökan om återbetalning.

2.10 Ränta (avsnitt 8.12)

2.10.1 Ränta avseende SINK och A-SINK (avsnitt 8.12.1)

I betänkandet (s. 284) anges att huvudregeln om ränta avser tid efter det att ändringen av skatten registrerats på skattekontot och att SINK och A-SINK inte hanteras inom skattekontosystemet i dag, vilket innebär att det egentligen inte finns någon lagenlig rätt till intäktsränta eller skyldighet att betala kostnadsränta för tiden mellan det att skatten har krediterats eller debiterats till dess att den betalas tillbaka eller in.

Enligt förslaget i utredningen ska kostnadsränta på tillkommande särskild inkomstskatt beräknas från och med den dag då skatten skulle ha betalats, till och med den dag då betalning senast ska ske. Om särskild inkomstskatt tillgodoräknas på grund av för högt avdragen skatt, föreslås intäktsränta beräknas från och med dagen efter den dag då skatten betalades.

Det är inte möjligt att avgöra när skatt eller avgift betalades. Skatteverket föreslår därför en annan ordning för tillgodoräknande både för den som gjort skatteavdraget och den skattskyldiga. Bestämmelserna om både betalning och tillgodoförande av kostnads- och intäktsränta bör utformas utifrån samma principer som övriga räntebestämmelser enligt 65 kap. SFL.

Avseende kostnadsränta bör beräkningen för den skattskyldiga innebära att om det finns ett underskott på skattekontot för den särskilda inkomstskatt som har fastställts kan det först från och med dagen efter ordinarie förfallodag beräknas kostnadsränta till och med den dag betalning ska ske. Vad gäller intäktsränta bör denna beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag och/eller från med den dag då tillgodoräkandet registreras på skattekontot.

2.10.2 Räkna avseende källskatt på inbetalningar till mikroföretagarkonto (avsnitt 8.12.2)

Om källskatt på inbetalningar till mikroföretagarkonto tillgodoräknas kontoinnehavaren föreslås att intäktsränta beräknas från och med dagen efter den dag då skatten betalades till Skatteverket, till och med den dag då skatten tillgodoräknas eller betalas tillbaka. Förhållandet enligt utredningens förslag mellan skattedeklaration och beslut mot kontoinnehavaren verkar sammanfalla med när ett kontoförande institut lämnar in en deklARATION för sent/påförs kostnadsränta och en kontoinnehavare får tillgodoförd intäktsränta på återbetalning. Det verkar därför inte finnas någon ”diskrepans” mellan beräkning av intäKts- och kostnadsränta. Kontoinnehavaren kan vidare inte påföras källskatten i efterhand. I redogörelsen bör dock nämnas att även 65 kap. 3 § och 13 § SFL påverkar räntebereKningen.

Det är inte möjligt att avgöra när skatten betalades. Skatteverket föreslår därför en annan ordning för tillgodoräkning av intäktsränta för den skattskyldiga. Skatteverket föreslår även ett nytt system för redovisning, inbetalning, återbetalning och registrering av källskatter. Bestämmelserna om tillgodoförande av intäktsränta bör utformas utifrån samma principer som övriga räntebestämmelser enligt 65 kap. SFL. Avseende intäktsränta bör denna därför beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag till och med den dag då tillgodoräkning registreras på skattekontot.

I utredningen anges att det till skillnad från de särskilda inkomstskatterna inte finns anledning att föreslå särskilda bestämmelser om kostnadsränta när det gäller källskatten eftersom Skatteverket inte kan fatta ett beslut riktat mot kontoinnehavaren om att denne ska betala tillkommande källskatt. Konsekvensen av att det kontoförande institutet gjort ett för lågt skatteavdrag kan dock resultera i att den skattskyldiga debiteras ett tillkommande belopp på skattekontot efter en viss tid. Bestämmelserna om betalning bör utformas utifrån samma principer som övriga räntebestämmelser enligt 65 kap. SFL. Avseende kostnadsränta kommer beräkningen för den skattskyldiga därför innebära att om det finns ett underskott på skattekontot för den särskilda inkomstskatt som har fastställts kan det först från och med dagen efter ordinarie förfallodag beräknas kostnadsränta. Före denna tidpunkt bör inte någon kostnadsränta beräknas för det förfallna beloppet. Skatteverket ser därför inte något behov av en tillkommande bestämmelse för hur denna kostnadsränta ska betalas. Enligt Skatteverkets förslag kan vidare kostnadsränta även utgå på det kontoförande institutets skattekonto om denne inte betalar in gjort skatteavdrag i rätt tid och det därmed uppstår ett underskott på dennes skattekonto.

2.11 Avräkning av utländsk skatt (avsnitt 8.13.1)

Utredningen föreslår att om skatteavdrag har gjorts med för högt belopp kan den skattskyldiga ansöka om att tillgodoräknas det överskjutande beloppet (förslag om 54 kap. 7 § SFL).

Bestämmelsen är bland annat tillämplig i det fall en utomlands bosatt kontoinnehavare skulle allokera andra näringsinkomster än sådana som är hänförliga till det fasta driftstället. I det fallet blir dessa beskattade i Sverige trots att så inte borde ske. Den beskattning som i så fall uppkommer kan undanröjas genom att kontoinnehavaren ansöker om att tillgodoföras för högt avdragen källskatt (s. 163).

Vilken räckvidd den föreslagna regeln i 54 kap. 7 § SFL har i situationer som berör en fysisk person som kan komma ifråga för avräkning av utländsk skatt avseende inkomst som beskattats i land med vilket vi har eller saknar skatteavtal är oklart.

Kan exempelvis den avräkning av utländsk skatt som följer av de åtaganden som gjorts i skatteavtal medges inom ramen för 7 §?

Skatteverket uppfattar inte att avräkning av utländsk skatt kan medges inom ramen för schablonbeskattningen om skatteavtal saknas.

Det bör förtydligas om, och i så fall hur, avräkning av utländsk skatt ska hanteras inom schablonbeskattningssystemet.

2.12 Reglerna avseende godkännande för rot- och rut-tjänster bör förtydligas (avsnitt 10.1)

Utredningen föreslår att Skatteverket efter ansökan ska kunna godkänna att en kontoinnehavare erbjuder skattereduktion för hushållsarbete (rot- och rut-tjänster) samt installation av grön teknik genom fakturamodellen (hädanefter ”godkännande för rot- och rut-tjänster”). Detta framgår av förslag till 10 § lag (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för husarbete, fortsättningsvis benämnd HUSFL, samt 9 a § lag (2020:1066) om förfarandet vid skattereduktion för installation av grön teknik, fortsättningsvis benämnd GRÖNFL.

Som påpekats under avsnitt 2.1 så anser Skatteverket att innehavet av ett mikroföretagarkonto bör ges en särskild skattestatus (M-skatt), som också kan ge innehavaren möjligheten att tillämpa fakturamodellen för rot- och rut-tjänster. Ett särskilt godkännande för rot- och rut-tjänster är då inte nödvändigt.

Nedan lämnas ändå vissa synpunkter på det förslag till godkännande som lämnats av utredningen.

2.12.1 Bedömning av den bedrivna verksamheten

Enligt förslaget ska Skatteverket besluta om godkännande för rot- och rut-tjänster om utföraren skulle ha godkänts för F-skatt enligt 9 kap. SFL. Vid bedömningen ska med näringsverksamhet i 9 kap. SFL istället avses den verksamhet som utföraren bedriver.

Den föreslagna lagtexten innebär att Skatteverket ska göra en prövning av den verksamhet som sökanden bedriver. I författningskommentaren (s. 443 och s. 459) uttrycks detta som följer:

”För godkännande ska således utföraren uppfylla de villkor som anges i 9 kap. 1 § SFL. I princip handlar det om att utföraren ska bedriva verksamhet som beskattas genom mikroföretagarkonto samt inte ha en bakgrund av misskötsamhet vad gäller företagande, och då särskilt avseende F-skatt samt redovisning och betalning av skatter och avgifter”.

På s. 309 i betänkandet anges dock istället att den verksamhet som bedrivs inte behöver bedömas och att Skatteverket inte förväntas göra någon bedömning varken av om verksamheten kan beskattas genom kontot eller om den kommer att ge rätt till skattereduktion. Skatteverket håller med utredningen i denna slutsats och vill framhålla att sådana bedömningar skulle vara mycket svåra för Skatteverket att göra vid ansökningsstadiet.

Om lagstiftaren går vidare med förslaget, bör det enligt Skatteverkets mening utredas om kravet på en bedömning av verksamheten ska finnas kvar i den föreslagna 10 § HUSFL och 9 a § GRÖNFL. Alternativet kan vara att bestämmelserna enbart hänvisar till 9 kap. 1 § andra stycket 3. SFL (brister relaterade till misskötsamhet). Om kravet på en bedömning av verksamheten ska finnas kvar i lagtexten, så bör det förtydligas i den fortsatta beredningen vad som avses med en sådan bedömning. Det bör framgå direkt i författningskommentaren att Skatteverket inte förväntas göra en bedömning av huruvida verksamheten kan beskattas genom kontot eller huruvida den ger rätt till skattereduktion.

2.12.2 Övriga synpunkter på godkännande för rot- och rut-tjänster

Även i övrigt bör det förtydligas hur reglerna i 9 kap. SFL ska tillämpas vid godkännandet. Den befintliga hänvisningen i 9 kap. 1 § SFL till 9 kap. 2 § SFL indikerar att reglerna för smitta ska gälla även vid bedömningen av godkännande för rot- och rut-tjänster och att således brister hos ett fåmansföretag där den sökanden varit företagsledare ska beaktas. Denna fråga bör tas upp i en fortsatt beredning.

Den föreslagna lagtexten avser enbart godkännande och det finns inte i författningskommentar eller i övrig text något resonemang om återkallelse, jfr 9 kap. 4 § SFL. Såsom förslaget är utformat torde det därmed inte finnas någon möjlighet för Skatteverket att återkalla ett godkännande. Även denna fråga behöver behandlas i en fortsatt beredning.

På s. 308 i betänkandet anges att ”såväl betalningen från kunden som utbetalningen från Skatteverket ska göras till mikroföretagarkontot, vilket innebär att hela fakturabeloppet blir schablonbeskattat” jfr 12 § HUSFL och 11 § GRÖNFL. Såsom förslaget är utformat torde det kunna uppstå situationer där en faktura som berättigar till skattereduktion betalas till ett mikroföretagarkonto, men där mikroföretagarkontot har avslutats när utbetalningen görs från Skatteverket. Det kan därför behöva diskuteras i den fortsatta beredningen om sådana situationer bör regleras särskilt.

Slutligen noterar Skatteverket att det i förslaget till 10 § andra stycket HUSFL samt 9 a § andra stycket GRÖNFL anges att köparen får begära att utföraren visar upp beslutet om godkännande innan arbetet betalas. Skatteverket kan dock inte se att denna bestämmelse bör tas in i HUSFL och GRÖNFL, då den inte har någon betydelse ur ett skatterättsligt perspektiv, utan enbart verkar reglera skyldigheterna köparen och utföraren sinsemellan.

2.13 Förenlighet med EUF-fördragets regler om fri rörlighet (avsnitt 11.3.1)

Utredningen anger bland annat att begränsat skattskyldiga ges samma möjligheter att inneha ett konto som obegränsat skattskyldiga. Beskattningen av inkomster på kontot för begränsat skattskyldiga motsvarar de inkomster som sådana personer ska ta upp i Sverige enligt inkomstskattelagen (s. 348).

En begränsat skattskyldig person kan inte i motsvarande mån som en obegränsat skattskyldig person välja att schablonbeskattas då inkomst av fastighet inte omnämns i 5 § källskattelagen, se avsnitt 2.3.1 ovan. Det kan inte uteslutas att denna särbehandling utgör en otillåten diskriminering.

Skatteverket bedömer att den begränsade regleringen bör ses över vid den fortsatta beredningen.

2.14 Synpunkter på lagtext eller författningskommentarer av teknisk natur

2.14.1 9 § andra stycket kontolagen

9 § andra stycket kontolagen föreslås få följande lydelse

Om den utomlands bosatte personen avser att bedriva verksamhet från ett fast driftställe i Sverige krävs för att avtal ska kunna ingås att personen intygar att de inbetalningar som kommer att göras till mikro företagarkontot enbart avser inkomster som är hänförliga till det fasta driftstället.

Den begränsat skattskyldiga personen kan förutom inkomster som är hänförliga till fast driftställe (första stycket punkt 1) även ha sådana inkomster som avses i första stycket punkt 2. Ett intygande enligt 9 § andra stycket kontolagen bör därför enligt Skatteverket omfatta samtliga de inkomster som anges i 9 § första stycket 1-2 nämnda lag och inte endast inkomster hänförliga till fast driftställe.

2.14.2 13 § kontolagen

13 § föreslås få följande lydelse

Ett mikro företagarkonto som ska avslutas upphör senast vid utgången av innevarande kalenderår.

I författningskommentaren till paragrafen (s. 430) anges bland annat

I paragrafen anges när ett mikro företagarkonto upphör. Ett konto som ska avslutas enligt 12 § upphör senast vid utgången av innevarande kalenderår. Som exempel kan nämnas att om kontoinnehavaren avslutar kontot den 16 juli ska kontot avslutas. Kontot upphör då senast den 1 januari året efter.

Tidpunktsangivelsen i författningskommentaren för när ett mikro företagarkonto upphör *senast den 1 januari året efter* skiljer sig mot den tid punkt som anges i paragrafen *senast vid utgången av innevarande kalenderår*.

Skatteverket bedömer att författningskommentaren bör ändras till

I paragrafen anges när ett mikro företagarkonto upphör. Ett konto som ska avslutas enligt 12 § upphör senast vid utgången av innevarande kalenderår. Som exempel kan nämnas att om kontoinnehavaren avslutar kontot den 16 juli ska kontot avslutas. Kontot upphör då senast *vid utgången av kalenderåret*.

3 Konsekvenser för Skatteverket

Bedömningen är att ett genomförande av förslaget medför initiala merkostnader i form av utveckling av IT-system, utbildning, extern information etc. Uppskattade totala initiala kostnader uppgår till 60 913 000 kronor.

Förslaget bedöms även medföra ökade löpande kostnader som för de första fem åren uppskattas till

	År 1	År 2	År 3	År 4	År 5
Belopp	25,65 miljoner	23,4 miljoner	21,15 miljoner	18,9 miljoner	16,65 miljoner

Identifierade merkostnader bedöms inte rymmas inom befintliga ekonomiska ramar.

3.1 IT-kostnader

Bedömningen är att förslaget medför att initiala utvecklingskostnader kommer att uppstå i form av utveckling av IT-system. Uppskattade totala initiala kostnader uppgår till 58 173 000 kronor.

Löpande it-driftskostnader uppskattas uppgå till

	År 1	År 2	År 3	År 4	År 5
Belopp	25,65 miljoner	23,4 miljoner	21,15 miljoner	18,9 miljoner	16,65 miljoner

3.1.1 Särskild skattedeclaration Mikroinkomst

Initial kostnad

I författningsförslagen till de föreslagna bestämmelserna i 26 kap. SFL regleras en särskild ordning med en särskild skattedeclaration. Det innebär att system måste utvecklas för intag av uppgifter där en API-lösning har antagits. Om förslaget justeras kan ett alternativ vara att det kontoförande institutet (uppgiftslämnaren) istället ska redovisa källskatten i sin arbetsgivardeklaration. Oavsett val av redovisning krävs det ett handläggargstöd för omprövning av källskatten för den skatteskyldige. För att undvika en manuell hantering som riskerar att bli svår att verkställa för Skatteverket utgår Skatteverket från att förslaget justeras till att det ska finnas en beslutsordning som kopplar uppgiftslämnarens redovisning till den process för likvidhantering som bör ta vid för den skattskyldiga (se synpunkter avsnitt 2.9).

Ett behov av ett beslutssystem ("mikroinkomst") kommer att behöva utvecklas. Systemets ansvar är intag av uppgifter, beslut om totalt redovisad mikroinkomst och avdragen källskatt för uppgiftslämnaren samt debitering som del i uppgiftslämnarens likvidhantering. Vidare ingår löpande beslut om inkomst och avdragen källskatt för den skattskyldiga, utredning och hantering av beslut vid omprövningar samt transaktionsposter som hanteras i den skattskyldigas likvidhantering. Bedömd utvecklingskostnad uppskattas till 45 miljoner kronor.

Löpande it-driftskostnader

Enligt framtagen modell för beräkning av framtida it-driftskostnader, med ledning av estimerad utvecklingskostnad för Särskild skattedeclaration Mikroinkomst (45 miljoner kronor), har årliga it-driftskostnader för systemet uppskattats till

	År 1, 55%	År 2, 50%	År 3, 45%	År 4, 40%	År 5, 35%
IT-drift	24,75 miljoner	22,5 miljoner	20,25 miljoner	18 miljoner	15,75 miljoner

3.1.2 Likvidhantering

För uppgiftslämnarens och för individens redovisning av mikroinkomst måste tre nya transaktionstyper skapas för likvidhantering. Estimerad utvecklingskostnad uppgår till 325 000 kronor.

3.1.3 Egenavgifter och PGI/SGI

Beräkning av fördelningen av egenavgifter samt fastställa PGI/SGI måste göras av Skatteverket efter årets slut. Detta måste även kommuniceras till individen. Det innebär att alla beslut för den skattskyldiga måste sammanställas i en ny tjänst. Denna tjänst kommer att göra beräkningen och fastställandet.

Bedömd utvecklingskostnad uppskattas till 3 248 000 kronor.

3.1.4 Godkännande av utförare och meddelande till kontoförande institut

Bedömningen är att Skatteverket kompletterar befintlig företagsregistrering med en ytterligare företagsform - mikroföretagare. Där kan personen göra två registreringar:

- registrering till mervärdesskatt
- godkännande för utbetalning från Skatteverket för utförare av rot- och rut-tjänster

Skatteverket avser att hantera det maskinellt för de flesta ansökningar i ett nytt system. Skatteverket kommer även behöva införa ett system för kontroll och meddelande till banken när en omständighet inträffar som innebär att ett mikroföretagarkonto ska avslutas (ex. beviljad F-skatt).

Skatteverket estimerar den tekniska utbyggnaden till 9,6 miljoner kronor.

Löpande it-driftskostnader

Förvaltning av det nya systemet för godkännande av utförare av rot/rut uppskattas till 10 % av utvecklingskostnaden, dvs. 0,9 miljoner kronor per år.

3.2 Information webb och broschyrer

Informationen på Skatteverkets webbplats och i broschyrer behöver kompletteras. Kostnaden uppskattas till 75 000 kronor.

3.3 Ärendehanteringskostnader

Arbetet med ärendehantering kommer att påverkas av förslaget. Det är ett antal olika ärendetyper som kan komma att tillkomma/öka eller minska, bl.a.

Tillkommande/ökad hantering

- avregistreringar initialt från näringsidkare som väljer kontomodellen istället
- omprövningar av avdragen källskatt
- kontroll och informationsskyldighet till kontoförande institut

- godkännande av utförare av rot- och rut-tjänster (de som inte kan hanteras helt maskinellt) och fler utbetalningsärenden då fler kan vara utförare och använda fakturamodellen
- fler ansökningar om momsregistrering och momsdeklarationer, då fler kan vilja starta en verksamhet som direkt eller senare föranleder skyldighet att redovisa moms

Minskad hantering

- färre ansökningar om F-skatt och ärenden om debiterad preliminärskatt
- färre inlämnade NE-bilagor (enskild näringsverksamhet),
- färre T1-/T2-bilagor (tjänst/hobby) som bifogas Inkomstdeklaration 1
- färre förenklade arbetsgivardeklarationer

På sikt kan minskningen gällande näringsidkare dock gå tillbaka åtminstone delvis om fler väljer att starta en verksamhet som senare övergår till en konventionellt beskattad verksamhet.

Utredningen har uppskattat ett intervall av personer som beräknas öppna ett mikroföretagarkonto. De beskattas idag på något sätt, exempelvis s.k. giggare med enskild näringsverksamhet, personer som anlitar egenanställningsföretag m.m. Dessutom tillkommer personer från den grupp som idag inte redovisar sina gig-inkomster samt de som kan välja att ta steget in på marknaden, om de upplever att de administrativa trösklarna sänks tillräckligt mycket av förslaget.

Bortsett från utmaningen att sätta ett belopp på varje typ av ärende som angivits bedöms utmaningen framför allt vara att fullt ut härleda uppskattade antal personer till påverkan på respektive ärendetyp och dess förändring i antal, då populationen inte har ett homogent utgångsläge. Bedömningen sammantaget blir därför att kostnaderna totalt för ärendehantering kommer att vara relativt oförändrade, i felmarginalen ryms dock såväl en mindre ökning som mindre minskning. Den väsentliga påverkan på Skatteverkets kostnader i jämförelse, bedöms ligga utveckling och förvaltning av IT-system.

3.4 Intern utbildning

Förslaget medför att en kortare nyhetsutbildning tas fram och genomförs. Kostnaden för framtagande och genomförande uppskattas till 259 000 kronor.

Ca 1 000 medarbetare uppskattas behöva ta del av nyhetsutbildningen till en uppskattad kostnad om 1 080 000 kronor.

Total uppskattad kostnad för intern utbildning är 1 339 000 kronor.

3.5 Besvara allmänhetens frågor (Skatteupplysningen)

Skatteverket räknar med en initial volymökning när reglerna införs. Kostnaden för att besvara de extra samtalen under perioden uppskattas till 885 000 kronor.

Utöver dessa kostnader uppskattas en extra kostnad uppkomma på 20 000 kronor för korrigeringar i samtalsstyrning.

I en förlängning bedöms dessa ärenden kunna hanteras inom ramarna för den vanliga verksamheten.

3.6 Kostnad för omarbetning av Rättslig vägledning

Skatteverket kommer att behöva omarbeta den rättsliga vägledningen. Kostnaden uppskattas till 421 000 kronor.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Katrin Westling Palm och föredragits av rättsliga experten Bo Svensson. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: överdirektören Fredrik Rosengren, rättschefen Michael Eriksson, enhetschefen Tomas Algotsson och sektionschefen Lisabeth Björk.

Katrin Westling Palm